

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

LLUÍS M. COROMINAS I DÍAZ, actuant en nom propi i en la seva condició de vicepresident primer del Parlament de Catalunya, davant d'aquest Tribunal comparec i

D I C

1. Que en data 3 d'agost de 2016 he rebut notificació de la Resolució del Ple del Tribunal Constitucional de data 1 d'agost de 2016, dictada en l'incident d'execució de sentència promogut pel Govern de l'Estat Espanyol sobre la resolució 263/XI del Ple del Parlament de Catalunya, de 27 de juliol de 2016, en el que alhora se m'adverteix del deure d'impedir o paraitzar qualsevol iniciativa que suposi ignorar o eludir la suspensió acordada, advertint-me de les eventuals responsabilitats en les que pugui incórrer, inclosa la penal. A l'ensem, se'm requereix perquè en el termini de 20 dies hàbils emeti els informes, als efectes de l'article 92.4 de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional (LOTC) sobre si les declaracions parlamentàries que donaren lloc a l'aprovació de la Resolució 263/XI del Parlament de Catalunya, de 27 de juliol de 2016, han contravingut la sentència del Tribunal Constitucional Tribunal Constitucional STC 259/2915 de 2 de desembre i la interlocutòria (ITC) de 19 de juliol de 2016.
2. Que en resposta al requeriment formulat i a la notificació que se'm va traslladar, emeto el següent

INFORME

1. **QUESTIONS PRÈVIES SOBRE LA NOTIFICACIÓ I EL REQUERIMENT**
2. **SOBRE EL REQUERIMENT**
3. **LA FUNCIÓ DE LA MESA DEL PARLAMENT**
4. **SUPORT A LA PRESIDENTA**
5. **SOBRE LA SEPARACIÓ DE PODERS I LA UTILITZACIÓ DE LA REFORMA DE LA LLEI ORGÀNICA 2/1979, DE 3 D'OCTUBRE, DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL COM A EINA POLITICA**
6. **CONCLUSIONS**

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

1. QÜESTIONS PRÈVIES

El Tribunal Constitucional fa un requeriment a determinades persones del Parlament de Catalunya i ens notifica una resolució de data 1 d'agost d'enguany. La notificació i el requeriment són prou genèrics i inconcrets com perquè faci diverses consideracions prèvies.

a) Sobre l'abast de la notificació i el requeriment

He d'intuir que la notificació i el requeriment se'm fan en la meua condició de membre de la Mesa del Parlament i per les accions que he pogut fer en aquesta condició, tot i que ni en la notificació ni en el requeriment es fa referència ni a aquesta condició ni a quins acords, decisions o posicionaments se m'atribueixen que hagin pogut motivar la notificació i, sobretot, el requeriment.

La indeterminació i la manca de concreció de la notificació i del requeriment comporten una manca de seguretat jurídica que pot crear indefensió pels actes passats, però també una situació jurídicament complexa per les decisions futures dels membres de la Mesa, com es fonamentarà més endavant en l'apartat tercer.

b) Sobre l'article 92.4 de la Llei orgànica 15/2015, de 16 d'octubre, de reforma de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, per a l'execució de les resolucions del Tribunal Constitucional com a garantia de l'estat de dret (LOTC)

La possibilitat que el Tribunal Constitucional faci aquest requeriment, es basa en l'article 92.4 de la LOTC; cal recordar que aquest article va ser modificat de manera urgent i en lectura única i ha estat recorregut pels dubtes d'adequació a la pròpia Constitució. El fet de dur a terme una reforma de la LOTC d'aquest abast polític i jurídic sense les garanties d'una tramitació ordinària, exercint la majoria política parlamentària per limitar la participació dels grups minoritaris, ja presagiava un abús en el seu ús posterior. Cal recordar també que aquesta reforma es va fer expressament per unes circumstàncies polítiques determinades i impulsada per una determinada manera d'entendre l'Estat espanyol, una reforma *ad casum* que acaba d'agreujar la dubtosa capacitat del propi Tribunal Constitucional, al meu criteri, d'aplicar les mesures previstes a l'article 92.4.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

Tot i que els recursos presentats a l'esmentada reforma no suspenen la seva aplicació, com apunta el propi Tribunal Constitucional, **l'acumulació de circumstàncies polítiques i jurídiques haurien de fer que el Tribunal fos prudent en aplicar l'article 92.4.** Els fets que fonamenten els dubtes d'aquest diputat sobre la legitimitat del Tribunal Constitucional a l'hora d'aplicar l'article 92.4 sense que s'hagin resolt els recursos de constitucionalitat de la reforma, són molt sòlids: la tramitació en lectura única i d'urgència, una reforma feta des d'una opció política per sotmetre jurídicament posicions que plantegen superar el marc constitucional, el fet que el mateix Tribunal Constitucional controli la constitucionalitat de la seva pròpia llei orgànica, el fet que el mateix Tribunal Constitucional resolgui els incidents d'execució de les seves pròpies sentències arribant també a la imposició de mesures no adreçades al compliment sinó a sancionar (punitives). En aquests darrers supòsits, a més, la presa de posició prèvia del Tribunal afectaria la seva imparcialitat a l'hora de resoldre definitivament.

Seguint amb aquesta anàlisi crítica de l'article 92.4, la mesura prevista de suspensió de funcions per assegurar el compliment de les resolucions del Tribunal, prevista a la lletra b), i atès que en el requeriment s'invoca de manera genèrica l'esmentat article, és realment difícil d'entendre. D'una banda, i atès el seu caràcter merament sancionador, es parla de suspensió per al temps precís per al compliment del que disposi el Tribunal. Com es llegeix, és incongruent en si mateix, ja que algú que està suspès de les seves funcions, no pot complir o fer complir els pronunciaments del Tribunal. Per tant, no sembla una mesura d'execució, sinó sancionadora. De l'altra, aquest diputat està convençut que la mesura no és aplicable als càrrecs electes. Malgrat que l'advocacia de l'Estat l'invoqui i que el Tribunal Constitucional l'inclou de manera genèrica en la seva ITC, el redactat del mateix article sembla que descarti els electes quan diu "empleados o autoridades públicas de la administración"; per tant, els parlamentaris devem quedar fora perquè en cap cas som autoritats administratives quan actuem exercint funcions parlamentàries. L'article parla de "autoridades", suspendre de funcions un electe entraria en contradicció directament amb l'article 23 de la Constitució Espanyola.

Finalment, si el Tribunal Constitucional segueix endavant en aquesta posició de ser art i part malgrat les circumstàncies que s'han apuntat, el que és absolutament criticable des d'un punt de vista democràtic tant jurídicament com políticament, a parer d'aquest diputat, és el fet d'estendre la STC 259/2015 de 2 de desembre a qualsevol debat ideològic o plantejament polític posterior. El plantejament que se'ns fa comportaria suspendre el debat ideològic al Parlament de Catalunya, anar molt més enllà del que preveu la mateixa STC amb el pretext del compliment d'una sentència anterior, al·legant una suposada desobediència i amb l'excusa de l'incident d'execució (basat en la norma recorreguda), i laminar els drets més bàsics del parlamentarisme modern i de qualsevol

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

democràcia, també dels drets fonamentals previstos en la pròpia Constitució Espanyola i en la Declaració Universal dels Drets Humans.

A criteri d'aquest diputat el Tribunal Constitucional hauria de tenir molta cura ateses totes aquestes circumstàncies a l'hora de prendre decisions que més endavant podrien ésser anul·lades pel propi Tribunal Constitucional o pel Tribunal Europeu dels Drets humans, a part del conflicte institucional i de posar en dubte i risc la separació de poders, com s'argumentarà en l'apartat final.

c) Sobre les contradiccions de la ITC de 19 de juliol de 2016

Se'ns demana si les actuacions del Parlament que van dur a l'aprovació de la Resolució 263/XI "han contravingut la STC 259/2015 i la ITC de 19 de juliol de 2016".

En primer terme, el requeriment ens crea indefensió en aquest punt per la falta de concreció i provoca un marc d'inseguretat jurídica evident. Quins actes? Quins acords, quines actuacions? Com a diputat, com a membre del Ple, com a membre de la Mesa, com a vicepresident del Parlament? Això sí, aquesta indefensió per la inconcreció del requeriment ve acompanyada d'una amenaça concretíssima en l'antecedent que precedeix al requeriment. Amenaça de responsabilitats, INCLOSA LA PENAL, derivades del qüestionat i recorregut article 92.4 de la LOTC.

En segon terme, aquesta inseguretat i indefensió encara s'agreugen més quan passem a la ITC citada. Certament, si el que se'ns demana és si s'ha incomplert aquesta interlocutòria, aquest diputat vol assenyalar d'entrada les contradiccions i la incertesa que provoca la redacció de la mateixa ITC. En el punt 1 dels acords de la interlocutòria s'estableix que s'estima l'incident d'execució plantejat per l'advocacia de l'Estat per a la creació de les comissions parlamentàries, "con el alcance establecido en el fundamento jurídico 7".

A continuació exposo els dubtes que ens suscita el seu redactat i en faig unes puntualitzacions al respecte:

- El fonament jurídic 7 que se'ns demana d'aplicar es basa en el recorregut article 92 que faculta el Tribunal a resoldre les incidències d'execució. Dono per reproduïts els dubtes de l'aplicació d'aquest article expressats *ut supra* (lletra b).
- El Tribunal Constitucional no pot pretendre que es predetermini *ex ante* el que es diu, es debat i es conclou en una comissió d'estudi. Com es dirà més endavant en l'apartat 2, les comissions d'estudi són d'anàlisi sobre assumptes que afectin la societat

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

catalana. Això és parlamentarisme, democràcia en estat pur. Democràcia protegida per normes i tractats internacionals i per la pròpia Constitució espanyola; com a mínim abans de la reforma per lectura única de la LOTC, quan defensava que no hi ha límits al debat ideològic.

- En aquest punt és on defenso que el Tribunal es contradiu clarament: de la lectura teleològica dels fonaments de la ITC s'infereix que el que no ha agradat al Constitucional és que en les conclusions de la comissió d'estudi que van ser aprovades no s'acceptin els mecanismes de la pròpia constitució per a superar el marc constitucional.

Com es dirà més endavant en l'apartat 2, l'informe de la comissió d'estudi ho és tot: compareixents, debats, conclusions dels grups i conclusions votades, i això és el que es va portar a aprovació del Ple, la ratificació de l'informe de la comissió. De les 34 pàgines de l'informe, només dues són de les conclusions acordades.

En el fonament jurídic 7 el Tribunal hi diu:

"Para el supremo intérprete de la Constitución resulta esencial, proclamando el respeto a la autonomía parlamentaria, admitir, (...) que la actividad parlamentaria en una comisión de estudio puede tener por objeto analizar las distintas alternativas posibles para realizar, con arreglo a la Constitución, las reformas de la misma para satisfacer cualquier opción política (...)"

"La comisión creada sería susceptible de ser dirigida a este objeto (...)"

"En suma, la actividad de la comisión creada resulta absolutamente inviable si no se entiende condicionada a las exigencias de la Constitución."

És a dir, podem fer una comissió d'estudi si els diem als compareixents com a censura prèvia de què han de parlar, per quins procediments es poden reformar les constitucions, etc. Com se'ns pot demanar als membres de la Mesa si hem exercir un control previ de constitucionalitat sobre els continguts d'una determinada comissió una vegada creada?

- Entenem que en la interlocutòria, a més, el Tribunal es contradiu d'una manera palmària. En els fonaments 4 i 6 hi diu d'una manera clara que el pronunciament en l'incident d'execució no pot entrar en el contingut de la comissió i de les conclusions:

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

“Para dar respuesta a la cuestión planteada en el presente incidente de ejecución, debemos comenzar precisando que el objeto de este proceso no es el de enjuiciar el contenido de la Resolución parlamentaria, sino resolver en el marco de un incidente de ejecución de sentencia, si la resolución impugnada contraviene de forma clara los mandatos derivados de la Sentencia del Tribunal que anuló la Resolución I/XI del Parlamento de Catalunya”. (ITC de 19 de juliol de 2016, F4)

“[...] En tanto no se agote el procedimiento parlamentario iniciado con la remisión de la "Propuesta" no cabe más inconstitucionalidad, en su caso, que la que resulte de la infracción de las normas que disciplinan ese procedimiento.” (ITC de 19 de juliol de 2016, F6, citant ITC 135/2004)

Cal recordar que el propi Tribunal no ha suspès en cap moment, tot i que ho podia fer, la creació de la comissió d'estudi. És a dir, se'ns demana què hem fet per no incomplir la STC 259/2105 i se'ns diu que no es pot entrar en el contingut de la comissió i que fins que no s'acabi el procediment parlamentari no es podrà jutjar la constitucionalitat; però a través d'un incident d'execució de sentència (no d'un recurs de constitucionalitat contra la Resolució) se'ns demana que ens pronunciem sobre el compliment de la STC. Un plantejament totalment contradictori.

Per acabar de fonamentar el que considerem una incongruència jurídica, trobem un nou element d'anàlisi en la part final del fonament 7, que sembla redactat a darrera hora i sense tenir presents els fonaments antecedents de la pròpia interlocutòria:

“...Asimismo, ha conocido las conclusiones aprobadas por la comisión parlamentaria de estudio y constata que su contenido contraviene claramente los mandatos a los que se viene haciendo referencia....”.

No havíem quedat que l'incident no havia d'entrar en els continguts? La resta de l'informe de la comissió és constitucional? Les conclusions no aprovades i que formen part de l'informe, també és constitucional? Totes les conclusions contravenen la Constitució? Falg aquestes preguntes perquè incloure aquesta afirmació a la ITC desprestigia el propi Tribunal Constitucional, ja que les conclusions es van aprovar al dia següent que el Tribunal dictés la ITC .

El que no accepta el Tribunal són uns determinats plantejaments polítics de com superar el marc constitucional sense emprar els mecanismes previstos en la pròpia

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas I Díaz
Vicepresident primer

Constitució. Això, en una comissió d'estudi. No podem acceptar-ho ni jurídicament ni políticament.

d) La invocació de l'article 161.2

Tot i que el Tribunal Constitucional no em requereix sobre el punt 3 de la notificació de data 1 d'agost que se'ns adreça, em cal fer notar a aquest Tribunal la inadequació d'aplicar l'article 161.2 de la Constitució espanyola en aquest supòsit per l'efecte que té de suspensió de la Resolució 263/XI, de 27 de juliol de 2016. Hi faig un apunt per aquest motiu i perquè emfasitza encara més els dubtes sobre la separació de poders que apuntarem al final d'aquest escrit, a l'apartat 5:

- **Es vol aplicar l'article 161.2 a un supòsit de fet que la pròpia norma no preveu. La impugnació directa d'una resolució no pot atribuir-se a l'executiu més enllà dels supòsits excepcionals que preveu la llei, en què no estan inclosos els incidents d'execució a sentències del propi Tribunal Constitucional.**
- **Es trasllada a l'executiu la capacitat de suspendre un acte o procediment, quan el propi article 92 de la LOTC faculta el propi Tribunal Constitucional per suspendre un acte o procediment, cosa que no ha fet. Traslladar aquesta capacitat a l'executiu en un procediment per al qual no està habilitat, és aplanar-se als desitjos de l'executiu d'una manera jurídicament inexplicable.**

Aquesta invocació a l'article 161.2 CE és la que serveix de base a l'advertència de responsabilitats en què pugui incórrer que se'm fa a la notificació, inclosa la penal, i, per tant, es demana al Tribunal Constitucional que deixi sense efecte tant la suspensió com l'advertència de responsabilitats.

El Tribunal Constitucional hauria de prendre en consideració aquestes quatre qüestions prèvies sobre el requeriment i la notificació que he cregut adient d'exposar. Com es dirà més endavant, l'actuació d'aquest diputat ha estat en tot moment curosa amb la llibertat d'expressió i amb el dret de representació dels representants polítics, com també amb els altres drets i obligacions que té com a membre de la Mesa del Parlament.

2. SOBRE EL REQUERIMENT

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

Entrant ja en el que se'ns demana en el requeriment, "(...) sobre si les actuacions parlamentàries que donaren lloc a l'aprovació de la Resolució 263/XI del Parlament de Catalunya, de 27 de juliol de 2016, han contravingut la STC 259/2015 de 2 de desembre i la ITC de 19 de juliol de 2016", per donar-hi resposta crec que només cal fer un relat cronològic dels fets:

- **20 de gener de 2016, es crea la Comissió d'Estudi del Procés Constituent (CEPC) per acord del Ple del Parlament en la Resolució 5/XI del Parlament de Catalunya, de creació de comissions parlamentàries. L'advocacia de l'Estat planteja incident d'execució de la STC 259/2015 respecte aquesta Resolució 5/XI, que va ser admès a tràmit pel Tribunal Constitucional en data 3 de març de 2016, sense cap altra consideració, de manera que la comissió ha anat celebrant les seves sessions amb tota normalitat.**
- **18 i 19 de juliol, la CEPC elabora el seu informe i es presenten i voten les conclusions.**
- **19 de juliol, matí, arriba l'informe i les conclusions de la CEPC a la Mesa del Parlament per a la seva tramitació, però hi ha una discrepància respecte de les conclusions i la Junta de Portaveus, el mateix matí, acorda que es torni a reunir la pròpia CEPC per resoldre-la.**
- **19 de juliol, tarda, el Tribunal Constitucional acorda la ITC que resol l'incident d'execució plantejat per l'advocàcia de l'Estat. La ITC no anul·la la creació de la comissió ni l'objecte d'estudi, però sembla que qüestiona unes conclusions no aprovades que diu que ha conegut el dia abans que s'aprovin i que, per tant, encara no han estat publicades.**
- **20 de juliol, la Junta de Portaveus i la Mesa coneixen el nou informe i conclusions aprovades per la CEPC una vegada resolta la discrepància. En la Junta de Portaveus dos grups parlamentaris tornen a demanar (com van fer en la Junta de Portaveus del dia anterior) que aquest informe i les conclusions s'incorporin a l'ordre del dia del Ple de data 26, 27 i 28 de juliol.**
- **La Mesa, escoltada la Junta de Portaveus i d'acord amb el que disposa l'article 65.3 del Reglament del Parlament de Catalunya (RPC), pren nota de l'informe i de les conclusions i no li dóna cap tramitació específica.**

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

- 22 de juliol, la presidenta del Parlament convoca el Ple sense incloure aquest punt en l'ordre del dia.
- 27 de juliol, s'obre la sessió del Ple. Per tant, a totes les consideracions legals a partir d'aquest moment és d'aplicació la normativa dels plens del Parlament de Catalunya ja que, com disposa l'article 71 del RPC, el Ple és l'òrgan suprem del Parlament.

Dos grups parlamentaris demanen, de conformitat amb el que preveu l'article 81.3 del RPC, l'ampliació de l'ordre del dia per a incloure-hi la ratificació de l'informe de la CEPC.

El lletrat major i el secretari general del Parlament lliuren una nota a la presidenta del Parlament en què demanen que es faci un advertiment al Ple sobre la ITC, advertiment que la presidenta fa als proposants i al Ple en el seu conjunt. Posteriorment, es procedeix a la lectura d'aquesta nota i es reitera l'advertiment fet; es demana si els grups segueixen endavant amb la petició, cosa que ratifiquen, i es procedeix a la votació per a l'eventual incorporació d'un nou punt de l'ordre del dia del Ple.

Un cop aprovada la sol·licitud, s'incorpora el punt a l'ordre del dia, se substancia el debat (en el qual hi participen tots els grups parlamentaris) sobre la ratificació de l'informe i les conclusions de la CEPC, i se'n fa la votació.

Entenc que el relat és prou clar i entenedor, i que està avalat per l'aplicació dels articles corresponents del RPC. A les actes de les diferents sessions de la Mesa i de la Junta de Portaveus i en el diari de sessions del Ple queda palès quin és el sentit de les intervencions de cadascú i els fonaments jurídics de cadascun dels acords presos.

Quant al compliment de la ITC, a més de l'advertiment que va fer la presidenta al Ple, cal fer les consideracions següents:

I. Sobre la comissió d'estudi

D'acord amb l'article 65.1 del RPC, les comissions d'estudi tenen per objecte l'anàlisi de qualsevol assumpte que afecti la societat catalana. Pretén l'advocacia de l'Estat i, per tant, el Govern de l'Estat, que el Tribunal Constitucional avaluï que al Parlament de Catalunya com a qualsevol parlament democràtic de qualsevol estat no es pugui analitzar, estudiar i debatre el que es consideri convenient? Tal com ja s'ha dit en l'apartat 1, només es pot debatre de com anar més enllà de la Constitució si se circumscriu només als procediments que preveu la Constitució?

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

El document que resulta de la comissió d'estudi no és un dictamen, reservat a les iniciatives legislatives, sinó un informe. L'informe i les conclusions que elabora la comissió deriven de les compareixences tingudes a la mateixa CEPC. Als compareixents d'aquesta comissió (polítòlegs, sociòlegs, antropòlegs i constitucionalistes, entre d'altres experts sectorials, membres de la societat civil organitzada) se'ls havia de dir que no podien parlar del que consideressin més oportú?

Una comissió d'anàlisi i d'estudi mai no pot ser considerada contrària a llei, a sentència o a resolució judicial. L'empara dels drets fonamentals fa impossible aquesta possible contravenció: les constitucions de qualsevol estat democràtic no prohibeixen el debat, l'anàlisi, l'estudi parlamentari, sinó que garanteixen la llibertat d'expressió i el dret de participació.

D'igual manera, no es pot condicionar la constitucionalitat d'una comissió d'estudi en funció del contingut dels debats o de les conclusions, com també s'ha argumentat *ut supra*.

II. Sobre la llibertat d'expressió i el dret de representació dels representants polítics

Aquest diputat ha actuat sempre preservant drets, principis i valors democràtics que ens emparen. La llibertat d'expressió té una empara reforçada quan l'exerceix un representant polític, així ho determina el Tribunal Europeu de Drets Humans en la seva doctrina, donant explicació a l'article 10 del Conveni Europeu dels Drets humans i als mateixos articles 20 i 23 de la Constitució espanyola.

De l'antecedent 1 queda clar que no podem compartir la tesi de l'advocada de l'Estat, que sembla admetre de manera peculiar la ITC en el seu fonament 7, en el sentit que la llibertat d'expressió està limitada en una comissió d'estudi i anàlisi a allò que preveu la Constitució espanyola. És d'un fillbusterisme jurídic inacceptable utilitzar un incident d'execució per laminar drets fonamentals i principis democràtics bàsics amb el pretext de desobediència a la STC 259/2015 i estendre els seus efectes a qualsevol debat, informe, opinió que hi hagi al nostre Parlament al voltant del procés constituent o de com superar el marc de la Constitució. Complir la citada STC no pot tenir com a resultat prohibir la llibertat d'expressió en aquells temes que incomoden l'Estat.

III. Sobre la prerrogativa de la inviolabilitat parlamentària

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

El RPC determina en el seu article 21 la inviolabilitat dels membres del Parlament. L'article 57.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que "Els membres del Parlament de Catalunya són inviolables pels vots i les opinions que emetin en l'exercici de llur càrrec." Les opinions i les votacions d'aquest diputat, i de la resta d'electes del Parlament, en el procediment requerit estan emparats per aquesta prerrogativa, que va íntimament lligada a la llibertat d'expressió.

Respecte de la STC, no es pot al·legar la inviolabilitat i la llibertat d'expressió per contravenir les sentències; però la prerrogativa de la inviolabilitat parlamentària té com efecte excloure qualsevol responsabilitat, especialment la penal, quan es tracta d'actes propis de la funció parlamentària. La jurisprudència recent assenyala una diferenciació en valorar l'aplicació de la inviolabilitat: segons aquest nou criteri, els actes que els parlamentaris fan de caire més "intern o administratiu" no estarien emparats i, per contra, tots els considerats com a actes de naturalesa parlamentària i política, sí que ho estarien.

Ve a tomb aquesta reflexió sobre la inviolabilitat perquè estarien clarament emparats per la inviolabilitat com a actes parlamentaris les opinions i les votacions emeses pels diputats i per matelxa presidenta en el Ple del dia 27 de juliol.

A més, com ja s'ha apuntat en aquest informe, no es pot pretendre en un incident d'execució i en una ITC que l'abast de la STC sigui prohibir d'una manera genèrica el debat al Parlament de Catalunya. És una interpretació de part, política i sense fonament jurídic que, evidentment, no és compartida per aquest diputat. I si el que es fa és una interpretació, no es pot demanar als membres de la Mesa i als diputats en general, com es raonarà més endavant, que fem judicis apriorístics de constitucionalitat quan aquests judicis limiten drets fonamentals.

La inviolabilitat està concebuda no com un privilegi personal sinó per protegir el conjunt de funcions parlamentàries dels representants del poder legislatiu i, alhora, garanteixen la llibertat i la independència de la institució parlamentària.

3. LA FUNCIO DE LA MESA DEL PARLAMENT

Lligat estretament al requeriment rebut hi ha el contingut de la notificació en la part que adverteix "del seu deure d'impedir o paraitzar qualsevol iniciativa que suposi ignorar o eludir la suspensió acordada, advertint-lo de les eventuais responsabilitats en què pugui incórrer, inclosa la penal."

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

En relació amb el compliment de la STC i de la ITC, interessa a aquest diputat fer notar al Tribunal Constitucional la gravetat del que se'm demana respecte de l'exercici de les meves funcions parlamentàries i institucionals. Es tracta d'una obligació d'impedir i de paraitzar d'una manera genèrica, imprecisa i indeterminada. Una mesura d'execució inconcreta que crea una situació de gran complexitat jurídica.

El compliment de les STC no pot emparar una mesura d'execució que suposa:

- a) **Canviar la funció de la Mesa del Parlament.** Se'ns demana fer un control intern de les iniciatives que es presentin. La Mesa del Parlament com a intèrpret de la constitucionalitat de les iniciatives parlamentàries en relació amb una sentència (STC 259/2015) que es referia a una Resolució tan genèrica i extensa com ho va ser la I/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'inici del procés polític a Catalunya com a conseqüència dels resultats electorals del 27 de setembre de 2015. Evidentment, la mateixa jurisprudència del Tribunal Constitucional ha anat determinant que a la Mesa només li correspon la comprovació dels requisits reglamentaris necessaris per a la tramitació, excloent-ne expressament una anàlisi d'idoneïtat del contingut, que aniria també en contra del dret d'iniciativa que tenen reconegut els diputats i els grups parlamentaris.
- b) **Fer un control preventiu de les iniciatives parlamentàries,** que va clarament contra un dret fonamental de tots els Estats democràtics, el de participació, que també recull la Constitució espanyola en el seu article 23.

Si s'atengués el que ens demana el Tribunal Constitucional, esdevindria una tutela del dret d'iniciativa parlamentària. Això comportaria que davant de qualsevol indicati que un text pot contravenir en la seva tramitació futura la STC, la ITC i el desenvolupament de la Resolució 263/XI, se n'impedís o se'n paralitzés la tramitació. És una responsabilitat que no li pertoca a la Mesa i, en cas que fos així, la qualitat democràtica del Parlament estaria en mans dels criteris polítics, subjectius i personals de les majories que es configuressin a la Mesa.

És per tot això que aquest diputat demana formalment al Tribunal Constitucional que aclareixi quin és l'abast de la notificació, que afecta també al requeriment. La seguretat jurídica amb la què hem de poder actuar com a membres de la Mesa del Parlament, queda condicionada amb la indeterminació i la generalització de la notificació i del requeriment que se'ns ha fet.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

4. QUANT A LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT

Havent estat coneixedor de la petició de deduir testimoni per responsabilitats penals de la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i com a membre de la Mesa i del propi Ple, interessa fer notar al Tribunal Constitucional la improcedència d'aquesta mesura.

En les meses i en les juntes de portaveus prèvies al Ple de 27 de juliol de 2016 tots els acords es van prendre conforme a llei i amb les majories previstes per a aquests òrgans.

Quant al Ple, queda clar del relat cronològic fet en l'apartat 2 que **la presidenta va actuar sempre d'acord amb el Reglament del Parlament**. La funció de la presidenta una vegada oberta la sessió del Ple és la de dirigir i conduir els debats. La Mesa com a tal està sotmesa al criteri del Ple, que és l'òrgan suprem del Parlament, d'acord amb el que disposa l'article 71 del RPC.

Pel que fa a la ITC, la presidenta va fer l'advertiment als grups que proposaven l'alteració de l'ordre del dia; el lletrat major i el secretari general li fan fer també una nota recomanant que es fes l'advertiment i, per tant, va fer el que calia des d'un punt de vista jurídic i d'acord amb les seves atribucions una vegada iniciat el Ple. Reiterada la sol·licitud dels grups d'alterar l'ordre del dia, la va sotmetre a votació d'acord amb l'article 81.3 del RPC. Cal esmentar en aquest punt que, **si la presidenta no hagués respectat el RPC, hagués vulnerat el *ius in officium* dels parlamentaris**, el conjunt de facultats que són inherents al fet de ser parlamentari, que constitueixen drets fonamentals (emparat per l'article 23.2 de la Constitució).

És interès d'aquest diputat fer notar al Tribunal que tres membres de la Mesa que van prendre la paraula ho van fer a títol individual. Evidentment, no estàvem en una sessió de la Mesa sinó al Ple del Parlament i van intervenir com a diputats i no en la seva condició de vicepresident i de secretaris de la Mesa. Ho van fer prèviament a la votació d'alteració de l'ordre del dia i fora del que preveu el reglament per a aquest tipus de tramitacions.

El vicepresident primer i les secretàries primera i quarta no vam fer ús de la paraula perquè no pertocava reglamentàriament. I perquè estem absolutament d'acord amb la manera com va conduir el debat la presidenta i les decisions que va prendre durant el debat i votació sobre l'alteració de l'ordre del dia, convençuts de la legalitat de totes elles en aplicació del RPC i fent l'advertiment oportú respecte la ITC. **És en aquest sentit que vull remarcar que hagués pres exactament les mateixes decisions que va prendre la presidenta.**

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

No correspon en aquest diputat de rebatre la base jurídica per iniciar una via penal per la via de l'article 92.4 d), tanmateix no puc deixar de recordar que la **jurisdicció penal ha de ser sempre l'última ràtio, i no s'entén que s'invoqui si no és des de la intencionalitat política del Govern de l'Estat i saltant-se la prerrogativa de la inviolabilitat parlamentària, com ja s'ha apuntat anteriorment.**

5. SOBRE LA SEPARACIÓ DE PODERS I LA UTILITZACIÓ DE LA REFORMA DE LA LLEI ORGÀNICA 2/1979, DE 3 D'OCTUBRE, DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL COM A EINA POLITICA

Com ja he fet referència en l'apartat 1 d'aquest informe, la modificació de la Llei orgànica 15/2015, de 16 d'octubre, de reforma de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (LOTC), ha estat recorreguda davant el Tribunal Constitucional per part del Govern de la Generalitat i del Govern Basc i està pendent de sentència.

És contrari a qualsevol lògica jurídica i processal que el Tribunal Constitucional pugui desplegar plenament els efectes d'una part de la Llei que regula el seu propi funcionament, amb noves facultats executives, amb conseqüències punitives i penals que suposen un canvi qualitatiu important en les funcions encomanades a la institució i que van ser aprovades per lectura única al Congrés dels diputats, sense que abans el propi Tribunal hagi resolt el recurs plantejat sobre l'ajustament constitucional de la norma que ha d'aplicar.

D'altra banda, comparteixo amb el Govern de Catalunya i el recurs presentat, **que les noves disposicions de la Llei vulneren les garanties constitucionals del dret sancionador amb relació al principi de legalitat (article 23 de la CE pel que comporta de privació de drets fonamentals) i excedeixen la definició de l'àmbit de jurisdicció del Tribunal que ha fet la Constitució i superen l'abast dels efectes suspensius de disposicions autonòmiques previstes en l'article 161.2 de la CE i que en l'aplicació per la qual va ser elaborat i aprovat altera de manera greu l'equilibri i el joc de contrapesos amb la resta de poders de l'Estat.**

Finalment, considero que la configuració del mateix Tribunal Constitucional i les circumstàncies personals d'alguns dels seus membres comprometen la imparcialitat sobre determinats membres del Tribunal Constitucional i la seva afectació sobre la independència del Tribunal en si. Em remeto a l'escrit d'incident de recusació del president del Tribunal Constitucional i d'un dels seus vocals presentat pel Parlament de Catalunya el mes d'octubre de 2014. **És difícil d'entendre que l'òrgan que han fet erigir**

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

com a darrer àrbitre d'una eventual confrontació jurídica entre la Constitució i la llibertat dels poders públics d'exercir funcions institucionals que atorga l'Estatut al Parlament tingui membres (destacats) que s'han format un criteri inamovible i predeterminat, faci el que faci el Parlament, que comprometen la imparcialitat i la independència d'aquest òrgan, que el deslegíten com a àrbitre.

En els fonaments d'aquest informe hem apuntat prou exemples d'aquesta manera d'actuar de part, que ja es va iniciar amb la reforma *exprés* de la LOTC per fer front a les legítimes aspiracions democràtiques de bona part de la societat catalana. Paral·lelament en els darrers mesos hem conegut per les converses entre l'ex director de l'Oficina Antifrau de Catalunya i el Ministre de l'Interior de l'Estat espanyol com des del poder executiu, el Govern central, ha utilitzat contra els partits i les institucions catalanes mètodes delictius que impliquen l'executiu, la policia, fiscals, mitjans de comunicació. La separació de poders és bàsica per a qualsevol democràcia. Creiem que el Tribunal Constitucional hauria de restar al marge de la confrontació partidista política i ideològica.

Aquest és el meu parer, i si el Tribunal Constitucional dóna suport la tesi políticourídica del Govern de l'Estat, aquest diputat demanarà empara al Tribunal Europeu dels drets humans per la vulneració de drets tan inherents a la democràcia com són la llibertat d'expressió i el dret de participació.

6. CONCLUSIONS

Primera. El contingut de la ITC de 19 de juliol que fonamenta la notificació i el requeriment rebuts, genera una greu inseguretat jurídica per la seva indeterminació i inconcreció.

Segona. El Tribunal Constitucional hauria de tenir presents a l'hora d'aplicar el nou l'article 92 de la Llei orgànica del Tribunal Constitucional els recursos de constitucionalitat pendents de resoldre i que fan referència a l'aplicació d'aquest l'article 92. El procediment emprat en la modificació de la LOTC i, sobretot, el contingut de la reforma que dóna unes potestats qüestionables al Tribunal, fan que qualsevol resolució emparada en aquest article pugui ser anul·lada posteriorment.

Tercera. No es pot utilitzar un incident d'execució i, amb el pretext de desobediència a la Sentència inicial, conculcar drets fonamentals. A més, la ITC citada conté greus

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

contradiccions jurídiques, generalitzacions i incerteses que n'irresponsabilitzen el compliment futur ja que comportaria suspendre *in aeternum* el debat ideològic al Parlament de Catalunya.

Quarta. El Tribunal Constitucional resol també suspendre la Resolució 263/XI del Parlament de Catalunya, per la qual es ratifiquen l'informe i les conclusions de la Comissió d'Estudi del Procés Constituent no perquè ho acordi el propi Tribunal (que ho podria fer) sinó perquè ho sol·licita el "Gobierno de la Nación" d'acord amb l'article 161.2 de la Constitució. Amb aquesta decisió atorga una prerrogativa a l'Executiu que no li correspon, ja que aquest article no es pot invocar en els incidents d'execució.

Cinquena. Una comissió d'estudi no pot tenir límits quant a l'objecte del debat. És inherent al propi parlamentarisme, a la llibertat d'expressió i al dret de representació política.

Sisena. Les votacions i acords adoptats com a membre de la Mesa i com a diputat en el Ple han estat avalats sempre pel Reglament del Parlament.

Quant al compliment de la STC i ITC en el Ple de 27 de juliol, les votacions dels diputats i diputades estan emparats per la inviolabilitat parlamentària prevista en l'Estatut i en el Reglament del Parlament de Catalunya.

Setena. Cal aclarir l'abast del requeriment i de la notificació en vistes a les actuacions futures de la Mesa. En una interpretació extensiva, la Mesa hauria de sotmetre a un control preventiu les iniciatives parlamentàries, una funció que no té atribuïda i que no pot invocar-se en un incident d'execució, ja que la tutela del dret d'iniciativa parlamentària vulnera clarament l'article 23 de la Constitució.

Vuitena. Aquest diputat considera totalment fora de lloc la possible obertura d'un procediment penal contra la presidenta del Parlament. El 27 de juliol el Ple estava constituït, la presidenta va seguir fil per randa el que determina el Reglament del Parlament i va fer els advertiments oportuns respecte de la interlocutòria. Tots els grups parlamentaris van participar en el debat i tots els diputats i diputades estan emparats davant d'eventuals responsabilitats per la inviolabilitat parlamentària pels vots i les opinions que emetin en l'exercici del seu càrrec.

Novena. L'aplicació de la reforma de la LOTC sense haver resolt els recursos presentats i les determinacions posteriors del propi Tribunal Constitucional referents al Parlament de Catalunya ens susciten un dubte raonable sobre la seva imparcialitat. Com hem comprovat recentment, des de totes les estructures de l'Estat s'intenta combatre un moviment pacífic i democràtic d'una bona part del poble de Catalunya per mitjans que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Lluís M. Corominas i Díaz
Vicepresident primer

sovint ultrapassen la línia de la legalitat i no des del debat ideològic i polític o des de les urnes.

Palau del Parlament, 1 de setembre de 2016